

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DANSK OG TYSK

Citation: Claussen, Sophus: "DANSK OG TYSK", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-workid64817/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

DANSK OG TYSK

Sværdet, det drages og skydes ind
-- -- omsider slider det Skeden.
Ingen har Fred, som han selv har Sind.
Tiden forsvinder i Tonhed og Vind
og langsomt fortæres selv Freden.

Tyskland, som vi fra Ungdommen så
minderigt i vore Drømme,
alle de Steder, store og smaa,
Ælde og Skønhed, umulig at naa,
ved Rhinens og Elbens Strømme.

Gretchen og Käthchen, skøn Loreley,
Rhindøtres guldgule Lokker
henrev os mægtigt . . . Vi modstod dem ej,
deres Viol-Øjne krydsed' vor Vej,
i Struberne klang det som Kløkker.

„Warum“ og „doch“ og „der, die, das“
var Mundgodt en spøgefuld Time . . .
Elskovs Sopran og Humors Bas . . .
Særligt i Pagt med et Raadskælderglas
har Dansk med lidt Tysk kunnet rime.

Vi, som har elsket det tyske Sprog,
dets Mestre og Tone-Guder,
skal vi nu se os førte til Bog,
hvis vi ej tæller et Panserskrog
blandt Aandens normanniske Skuder?

Tyskland har byttet sit Guld om i Staal.
Maa med Germaner vi drikke,
stopper vi Øret og tømmer vor Skaal.
Tyskland har sine store Maal,
men Gudernes Tungemaal ikke.

Sproget besidder en Old Syntaks
ej sund for den nordiske Lunge.
Tusinde Aar, eller mer, før Hans Sachs
fødtes af Bølger og ringlende Aks
et Havmaal: den danske Tunge.

Hvor er det henne det stolte Træ,
hvortil vi vort Hjerter kan hælde,
kan I, Germaner . . . i Ny og i Næ . . .
under Ask Ygdrasil skaffe os Læ,
hvor Visdomskilderne vælde?

En Gaade Jer venter i dette Land,
ej lukket og dog ikke aaben,
se, hvad vi gemmer bag Kaaben.
Vel har I stukket vor Skanse i Brand,
men vi har hegnet og tækket vort Land.

Blomster er alle vore Vaaben.

Altid i Fredstid til Krig parat,
du, som paa Vaabnene stoler!
Er det ej for en djærv Soldat
Morskab at slynge en Haandgranat
ind i en Mark af Violer?

Husk, hvad den mægtige Perser erfo'r,
der satte et Ørige Stævne.
Blomster vil spire, hvor Sværdene fo'r,
Ranker vil skyde i Hærværkets Spor.
Krænk ikke Akset – thi Havet vil hævne.